

i andre Blade, sikkert ikke hentydet til de sønderjydske Landsdele; thi at Flertallet af Befolkningen her nærer det samme Ønske som Refshauge og i saa høj Grad, at de vilde have fastholdt det og ikke være gaaet med til Lovforslagets Bestemmelser om det valgfri borgerlige Ægteskab, kan vist siges at være hævet over al Tvivl. Befolkningen har været tilfreds med den hidtil gældende Ordning, tvungent borgerligt Ægteskab, hvad der har givet sig Udtryk paa torskellig Maade.“ Der nævnes herpaa Vælgerforeringernes kirkelige Udvalg og de sønderjydske Repræsentanter i det kirkelige Udvalg og fortsættes: „Der er saaledes ikke Tvivl om, at der i de sønderjydske Landsdele er afgjort Stemning for at beholde den hidtidige Ordning, og at der i de kirkelige Kredse her ikke næres de store Betæneligheder, som foranledigede Folketingsmand Refshauge til mod sit Ønske at gaa med til at stemme for Lovforslaget. Man vil tværtimod her opfatte det valgfri borgerlige Ægteskab som et Tilbageskridt fra den hidtidige Ordning, idet Følgen ganske utvivlsomt vil blive, at det borgerlige Ægteskab, naar det vælges frit af det vordende Ægtepar, af mange — selvfølgelig især Nord for den gamle Grænse — vil blive betragtet som andenrangs, som om vedkommende derved vil stille sig i Modsætning til Kirken, hvad der jo slet ikke behøver at være Tilfældet. Og paa denne Maade at sætte et Stempel paa nogle Ægteskaber forekommer os at indeholde større Betæneligheder, end om den hidtil gældende Ordning her var blevet indført i hele Danmark i Stedet for at blive frataget Befolkningen i de sønderjydske Landsdele“. Det er beklageligt, at Regeringspartierne slet ikke har taget noget Hensyn til disse Stemninger. Paa et i Forhold dertil ganske underordnet Punkt har den højtærede Justitsminister ment at maatte indføre den sønderjydske Ordning for hele Landet, nemlig med Hensyn til Lysningsmyndigheden, der paa Landet skal lægges hos Politiet. Det havde dog været naturligere, om man havde fulgt Sønderjydernes Ønsker paa det virkelig afgørende Punkt. Man taler fra Regeringspartiernes Side om, at Stemningen i Landet er mod almindeligt borgerligt Ægteskab, men det eneste, man kan støtte sig paa, er nogle Udtalelser af Menighedsraadene. Disse Udtalelser er for det første indsamlet paa en saadan Maade, at de giver et falsk Billede af Menighedsraadenes Ønsker. Men dernæst udgør Menighedsraadene jo en saa lille Del af den danske Befolkning, at deres Udtalelser aldrig kan tages som Maalestok for,

hvad Befolkningen ønsker. I hvert Fald tror jeg, at den højtærede Justitsminister, hvis han vil drage ud i Landet for at sondere Stemningen, vil faa et levende Indtryk af, at der ikke er noget Flertal i Befolkningen for den tilsyneladende Valgfrihed, han vil indføre, som efter hans Mening skulde stille Befolkningen frit, men som i Virkeligheden bestaar i, at en Præst kan nægte at vie, hvem han ønsker at vie. Der indføres ved Ministerens Forslag en Kirketugt, en Frihed for Præsten til at vælge og vrage, til at skille Borgerne i første- og andenrangs Personer. I øvrigt skal Sagens samtlige Omstændigheder, som det hedder i Lovforslaget, forelægges for Biskoppen, og man kan jo forestille sig, hvilken endeløs Kæde af Sladder og Snak dette vil give Anledning til, navnlig ude i Landsognene. Vi maa derfor i højeste Grad beklage, at man fra anden Side fastholder dette Forslag, for jeg er ganske vis paa, at det ingenlunde stemmer med Befolkningens Ønsker. Vi er af den Opfattelse, at det er betænkeligt at gøre Skilsmissereglerne for strenge. Vi ønsker ogsaa paa dette Omraade at føre Loven tilbage til Folketingets Affattelse.

I vore Ændringsforslag til § 52 og § 54 under Nr. 48 og 49 er der henvist til Lovforslaget om Umyndighed og Værgemaal. Man har ment af tekniske Grunde at maatte give Ændringsforslagene denne Form i Stedet for, som vi kunde ønske det, at henvise til vort Ændringsforslag, Kapitel VI, § 60. Vi billiger nemlig, som jeg har anført, ikke, at Spørgsmaalet om Forældremyndigheden tages ud af Lovforslaget og føres ind i et andet. Dette er imidlertid kun a-formel Betydning. Saafremt Ændringsforslag Nr. 49 maatte blive forkastet, anbefaler jeg subsidiært at stemme for Ændringsforslag Nr. 50. Jeg skal med disse Bemærkninger henstille til det høje Ting at stemme for vore Ændringsforslag.

Ordføreren (Mathilde Hauschultz): Som Ordfører for Udvalget vil jeg gerne paatale et Par Udtalelser, der er kommet fra det ærede Medlem Hr. Trier og det ærede Medlem Fru Elna Munch. Det ærede Medlem Hr. Trier sagde, at det passede ikke, naar Ordføreren sagde, at man i Udvalget havde forhandlet om hele Loven, ligesom det ærede Medlem Fru Munch sagde, at man i Udvalget havde Hastværk med at jage Loven igennem. Der har i Udvalget være givet medlemmerne rigelig Tid til at drøfte de Spørgsmaal, der laa for. Der har været afholdt en Række Møder.